

του **Γιώργου Λαουτάρη**

Τι σημαίνει ανεξαρτησία στα μέσα ενημέρωσης; Οπωσδήποτε δεν αρκεί ένα περιοδικό να το γράφει στον τίτλο του για να είναι «ανεξάρτητο».

Στις μέρες μας, μετά από 7 χρόνια μνημονίων και οικονομικής κρίσης που άφησαν ένα πρωτοφανές πλήγμα σε όλες τις επιχειρήσεις ενημέρωσης, με δεκάδες μέσα να βάζουν λουκέτο, με εκατοντάδες δημοσιογράφους να μένουν είτε άνεργοι είτε απλήρωτοι επί μήνες, η κρίση του Τύπου είναι ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός. Η όλη οικονομία του Τύπου (διαφημιστική πίτα και πωλήσεις) έχει συρρικνωθεί δραματικά, σε βαθμό τέτοιο που σημαίνει πρακτικά ότι καμία εκδοτική επιχείρηση νέων ή παραδοσιακών μέσων δεν μπορεί να μακροημερεύσει σήμερα, ούτε καν να επιβιώσει τις περισσότερες φορές, χωρίς κάποιου είδους πολιτική ή επιχειρηματική συμφωνία. Αδιάψευστος μάρτυρας γι' αυτό είναι ότι η διαφημιστική δαπάνη μεγάλων επιχειρήσεων προς τα ΜΜΕ (τράπεζες, ΔΕΚΟ κ.λπ.) δεν κατανέμεται ποτέ με ορθολογικά και διαφανή κριτήρια, συνιστώντας μια «τεχνητή αναπνοή» που δίνεται επιλεκτικά.

Το **Unfollow**, ένα περιοδικό που στο ξεκίνημά του το 2011 σηματοδότησε στο περιεχόμενο και τη μορφή μια πραγματικά εναλλακτική προσέγγιση στα γεγονότα, με ανεξάρτητη, διεισδυτική και αιρετική ματιά, δεν θα μπορούσε να εξαιρεθεί προφανώς από την υπαρξιακή κρίση όλων των ΜΜΕ. Και όταν ανακοινώθηκε φέτος ότι οι δύο βασικότεροι συντελεστές του περιοδικού ξεκίνησαν συνεργασία με τον όμιλο του εφοπλιστή Βαγγέλη Μαρινάκη, αρκετοί μεν σήκωσαν την πέτρα του αναθέματος, ωστόσο μια ψύχραιμη τοποθέτηση επέβαλε να κριθούν οι συντελεστές και το ίδιο το περιοδικό *«από τα γραπτά τους και όχι από τα αφεντικά τους»*.

Το πλήρωμα του χρόνου έφτασε και σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη καμπή για την πορεία του Βαγγέλη Μαρινάκη στο επιχειρηματικό και εν γένει δημόσιο πεδίο της χώρας, το Unfollow με μια σειρά από ρεπορτάζ και αναφορές του εκδότη του, Λευτέρη Χαραλαμπίδου, πήρε ανοιχτά θέση ως προς το «ποια μεριά» υποστηρίζει.

Η παρέμβαση του **Unfollow** στην υπόθεση διερεύνησης για φορτίο 2,1 τόνων ηρωίνης που καταλήγει στο συμπέρασμα ότι *«βρίσκεται σε εξέλιξη απόπειρα να εξυφανθεί δικαστική σκευωρία, με στόχο να ενοχοποιηθεί ο εφοπλιστής Βαγγέλης Μαρινάκης»*, είναι προφανές ότι αρκεί για να φύγει από τον υπότιτλο του εξωφύλλου η λέξη «ανεξάρτητο».

Το ίδιο το ρεπορτάζ μπορεί να είναι ακριβές και διασταυρωμένο. Το κύριο ερώτημα όμως δεν είναι αν είναι αληθές αυτό που γράφεται, αλλά το ποια αλήθεια υποστηρίζει. Από όλη την επικαιρότητα, δικαστική-επιχειρηματική-πολιτική, γιατί το περιοδικό ιεράρχησε αυτό το θέμα ως σημαντικό; Τα «αποκαλυπτικά» ντοκουμέντα που δημοσίευσε το περιοδικό, πώς βρέθηκαν στην κατοχή του; Μετά από ανεξάρτητη δημοσιογραφική έρευνα, την οποία ξεκίνησε ο συντάκτης από ενδιαφέρον για την υπόθεση και την απόδοση δικαιοσύνης, ώστε να μην αδικηθεί ένας αθώος; Ας μην γελιόμαστε.

Πηγή: **ΠΡΙΝ**